

EB Garamond

Claude Garamont's designs go open source

October 29, 2011

I Samples

CLAUDE GARAMOND (ca. 1480 – 1561) was a Parisian publisher. He was one of the leading type designers of his time, and is credited with the introduction of the apostrophe, the accent and the cedilla to the French language. Several contemporary typefaces, including those currently known as Garamond, Granjon, and Sabon, reflect his influence. Garamond was an apprentice of Simon de Colines; later, he was an assistant to Geoffroy Tory, whose interests in humanist typography and the ancient Greek capital letterforms, or majuscules, may have informed Garamond's later work.

Garamond came to prominence in 1541, when three of his Greek typefaces (e.g. the Grecs du roi (1541)) were requested for a royally-ordered book series by Robert Estienne. Garamond based these types on the handwriting of Angelo Vergecio, the King's Librarian at Fontainebleau, as well as that of his ten-year-old pupil, Henri Estienne. According to Arthur Tilley, the resulting books are "among the most finished specimens of typography that exist." Shortly thereafter, Garamond created the Roman types for which [...]

From Wikipedia, the free encyclopedia

CLAUDE GARAMOND (París, 1490 - 1561) va ser un tipògraf, impressor i gravador de matrius francès. La seva obra tipogràfica es considera clàssica dins de l'estil antic i d'inspiració per a composicions modernes. El 1510 va començar el seu aprenentatge amb el tipògraf i impressor Antoine Augereau. Durant la primera meitat del segle XVI els impressors compartien totes les instàncies en l'elaboració d'un llibre des del disseny tipogràfic fins a l'enquadernació. Claude Garamond va ser el primer que es va especialitzar en el disseny, gravat i foneria de tipus com a servei a altres impressors ajudat pel seu aprenent Jacques Sabon.

Les referències tipogràfiques de Garamond inclouen els treballs de Conrad Sweynheym, Arnold Pannartz, Erhard Ratdolt, Nicholas Jenson, Aldo Manuzio, Francesco Griffo, Henri, Robert, Ludovico degli Arrighi de Vènecia, Giovanni Antonio Tagliente i Giovanbattista Palatino, una llista eclèctica d'experts coneguts per la seva excel·lència tipogràfica. A finals del 1520 Garamond va ser comissionat per a subministrar els seus tipus al famós impressor escolar Robert Estienne.

De Viquipèdia

CLAUDE GARAMOND, auch Garamont, (*1499 (oder 1490) in Paris; †1561 in Paris) war ein französischer

Schriftgießer, Typograf, Stempelschneider und Verleger. Er schuf die noch heute verwendete Schriftart Garamond.

Claude Garamond lernte das Handwerk des Schriftschneidens bei Geoffroy Tory, er war Schüler und Mitarbeiter des Pariser Stempelschneiders und Druckers Antoine Augereau, einige der Arbeiten Garamonds werden in verschiedenen Quellen Augereau zugeordnet – in jedem Fall ist eine Einflussnahme seines Lehrers bis zu dessen Tod auf dem Scheiterhaufen im Jahr 1534 sehr wahrscheinlich.

Garamonds erste Antiqua-Schriften dürften um 1530/1531 entstanden sein, als erstmals in vier verschiedenen Pariser Druckereien Schriften eines neuen Typus auftauchten, die Claude Garamond zugeschrieben werden konnten. Die Vorarbeiten hierzu sind bis ins Jahr 1525 zurückzudatieren.

Aus Wikipedia, der freien Enzyklopädie

CLAUDE GARAMONT, souvent orthographié Garamond (à cause de son pseudonyme Garamondus), né en 1499 à Paris où il est mort en 1561, est un tailleur et fondeur de caractères et un imprimeur français.

Avec Guillaume I Le Bé et Robert Granjon, il est un des plus fameux créateurs de caractères français du XVIe siècle. Il est notamment le créateur des « Grecs du Roi », une série de polices grecques imitée de modèles manuscrits, ainsi que d'un fameux type romain qui porte son nom et qui sera abondamment copié tout au long de l'histoire.

Il a appris son métier en étant l'élève d'Antoine Augereau, un tailleur de caractères parisien qui s'était reconverti au métier de libraire et d'imprimeur.

En 1540, Pierre Duchâtel, conseiller et aumônier de François Ier commanda à Garamond les poinçons de trois sortes de caractères d'un alphabet grec aux frais de Robert Estienne (qui en fit usage pour ses éditions grecques, à partir de 1543). Pour dessiner ces caractères, dit plus tard Grecs du Roi, [...]

De Wikipédia, l'encyclopédie libre.

CLAUDE GARAMOND (1480-1561) foi um editor francês. As fontes criadas por Claude Garamond em Paris, a partir de 1530, refinadas dos tipos usados por Aldus Manutius, de 1455, são ainda hoje um referencial tipográfico forte, influenciando diversas interpretações em famílias de letras contemporâneas.

Como ficou provado no início deste século (1925) por Beatrice Warde (sob a pseudônimo Paul Beaujon), seriam todas essas "descendentes", em verdade, baseadas nos caracteres da "l'université in the imprimerie royale" de paris.

Origem: Wikipédia, a enciclopédia livre.

CLAUDE GARAMOND (Parigi, 1499 – Parigi, 1561) è stato un tipografo francese, conosciuto anche con il nome italianizzato di Claudio Garamontio.

Si tratta forse del più famoso incisore di caratteri mobili francese. Creò il grec du Roi (greco del re), cioè il carattere greco con cui erano pubblicate le edizioni dei classici dedicati al re di Francia. Creò inoltre il romano una serie di caratteri latini che porta il suo nome (Garamond) e che sarà abbondantemente copiato durante la storia.

Da Wikipedia, l'enciclopedia libera.

CLAUDE GARAMOND (Parijs, ca. 1480 - aldaar, 1561) was een Parijse graveur van druklettermodellen, uitgever en één van de toonaangevende letterontwerpers van zijn tijd. Sommige van zijn lettertypen zijn nog in gebruik, in het bijzonder het naar hemzelf genoemde Garamond. Ca. 1510 werd Claude Garamond leerlinggraveur bij de drukker Antoine Augereau en rond 1520 werkte hij bij Geoffroy Tory de professor, vertaler, schrijver, boekverkoper, drukker, ontwerper en illustrator. Vanaf ongeveer 1530 werkte Garamond voor zichzelf en vervaardigde hij kant en klare drukletters voor drukkers.

Uit Wikipedia, de vrije encyclopedie.

CLAUDE GARAMOND född ca 1490, död 1561, var en fransk typsnittsskapare.

Claude Garamond var troligen lärling hos stämpel-skäraren Antoine Augereau. Sent 1520-tal blev Claude kontaktad av parisaren och tryckaren Robert Estienne som önskade en uppsättning antikvor. Dessa typer sågs för första gången i Paraphrasis in Elegantiarum Libros Laurentii Vallae. Många[vem?] anser att ursprunget till Claude Garamonds former kommer ifrån typer skurna åt Aldus Manutius av Francesco da Bologna med släktnamnet Griffio. Återstoden av Claude Garamonds matriser och patris finns numera i Plantin-Moretus Museum i Antwerpen, samt vid Imprimerie Nationale i Paris. Claude Garamond dog 1561.

Från Wikipedia

CLAUDE GARAMOND (n.1480–1561) oli ranskalainen kustantaja ja aikansa huomattavimpia kirjainmuotoilijoita.

Yhä edelleen on käytössä useita antiikvakirjasintyyppejä, jotka perustuvat hänen suunnittelemaansa kirjaimille. Näihin kuuluvat esimerkiksi Garamond No. 3, Garamond No. 5, Adobe Garamond, Simoncini Garamond, ITC Garamond ja Granjon. Wikipedia

CLAVDIVS GARAMOND (etiam Garamont natus Lutetia anno 1499 (aut anno 1490) - ibidem mortuus est anno 1561) fuit typographus et editor Francicus, qui clarus est praecipue quia scripturam quae eius nomen Garamond fert creauit.

E Vicipædia

SAZBA (OD „SÁZETI“) je původně tisková forma pro tisk z výšky (knihtisk), tvořená jednotlivými literami, případně obrázky. V širším slova smyslu hotová předloha pro tisk, zejména textová. Řemeslník, který vytvářel „horkou“ sazbu, se nazýval sazeč; s přechodem na modernější tiskové techniky, zejména ofset, pracuje grafik se sázecím programem na počítači.

Sestavování tiskové formy z pohyblivých kovových liter se objevilo už ve 12.-13. století v Číně, nejstarší dochovaný exemplář je korejská kniha Jikji z roku 1377. Ruční zhotovování liter však bylo nesmírně pracné a technika se užívala jen sporadicky. Kolem roku 1440 udělal mohučský zlatník Johannes Gutenberg několik převratných vynálezů, mezi něž patřilo i odlévání liter. Ručně vyrobený ocelový model litery se zakalil a vyrazil do ocelové matrice, do níž se pak odléval libovolný počet shodných liter. Už Gutenberg také objevil literinu, slitinu olova a antimonu, která spojuje nízký bod tání s větší pevností.

Z Wikipedie, otevřené encyklopedie.

SKŁAD – termin zecerski (dziś już historyczny) oznaczający tekst, który powstał fizycznie, czyli został ułożony z czcionek lub wierszy linotypowych (a także innych elementów, jak monotypy, linie czy justunek). Skład ma postać szpalty i będzie dopiero łamany. Składem jest także tabela, już złożona, ale jeszcze nie włamana w kolumnę.

Czynność, w wyniku której powstawał tekst uformowany w taki sposób, nazywano składaniem, i to niezależnie od tego, czy odbywała się ona całkowicie ręcznie, czy też pomagały w niej w pierwszej fazie maszyny odlewające linotypy i monotypy.

Z Wikipedii, wolnej encyklopedii.

JOHANNES GENSFLEISCH ZUR LADEN ZUM GUTENBERG, němški izumitelj, * okoli 1398, Mainz, Nemčija, † 3. februar 1468.

Gutenberg je postal slaven zaradi svojih prispevkov k tehnologiji tiskanja na sredini 15. stoletja. Velja za izumitelja tiska s premičnimi kovinskimi črkami. Izpopolnil je črnilo, zlitine za črke, šablono za natančnejše vstavljanje črk, naredil pa je tudi novo vrsto tiskarske stiskalnice, zasnovane na stiskalnici za grozdje. Iz Wikipedije, proste enciklopedije

JOHANNES GUTENBERG (okoli 1390 – 3. avgust 1468), je bil trgovec, ki je bil hkrati tudi izumitelj tiskarstva. Njegov oče je bil trgovec. Njegov oče je bil trgovec. Njegov oče je bil trgovec.

Gutenberg je bil iz Mainz, Nemčija. Njegov oče je bil trgovec. Njegov oče je bil trgovec. Njegov oče je bil trgovec.

Gutenberg je bil iz Mainz, Nemčija. Njegov oče je bil trgovec. Njegov oče je bil trgovec. Njegov oče je bil trgovec.

Bach khoa toàn thư mở Wikipedia

Johann Gutenberg (nem. Johannes Gensfleisch zur Laden zum Gutenberg) (oko 1400, Majnc – 3. februar 1468), je bil nemški metalni radnik in smatra se pronalazačem tehnike štampa metalnim pomirnim slovima. Ideja te tehnike je bila već dugo poznata ali do tada nije bila usavršena u toj mjeri. Poznati su i navodi da je ta tehnika već ranije bila realizovana u Kini, Koreji i Japanu. Najstarija još učuvana štampana knjiga datira iz 868. godine. Godine 1041. se u Kini pojavljuju i prvi primerci štampanih knjiga tehnikom metalnih pokretnih slova i kao pronalazač se navodi izvesni Bi Sheng. Gutenbergova zasluga, kao oca modernog štamparstva, se sastoji u usavršavanju pojedinačnih pokretnih slova, legura olova, antimona i kalaja u tehnici visoke štampe, ali i tadašnji pronalazak štamparske prese.

O njegovom životu je veoma malo poznato i veliki dio informacija su samo pretpostavke. Njegov brat Friele Gensfleisch (nem. Friele Gensfleisch) je rođen u Eltvilu gdje je vjerovatno, sa Gutenbergom osnovao malu štampariju i gdje je proveo cijeli svoj životni vek (1434.-1447.).

Iz Wikipedije, slobodne enciklopedije

Klod Garamon (ok. 1500—1561) — pariski puancist, tiskar, jedna iz najvažnijih figura francuz-

skog renesansa. On je bio učenik tiskara Antuana Ožera i Simona de Kolina. Poznije osnovao je malu tiskaru u blizini Sorbonne.

Prvi put poznatost k Garamonu došla je 1540-ih g., kada je izradio gres du roi — tri grčke kursive za izdavanje klasika, podržanog kraljem. Poznije Garamon izradio je i druge fontove, u broju pravog. Njegov font, osnovan u prvu red na alfovima, no dovoljno originalan. U kursivima Garamona prvi put pojavljuju se nagnuti pismeni, a takođe i. n. rascrta (swash).

Spustio je godinu dana nakon smrti Garamona, puancist Jean Jannon ponovio je pravog fonta Garamona, odnako u oblicima bližim baroku, nego renesansi. Imenno ovaj font, izgubljen i zaboravljen, bio je ponovno pronađen u prvoj polovini XIX v., i pogrešno pripisan Klodu Garamonu. Pogreška je otkrivena 1927. g., odnako za 5 godina prije nego što je Monotype već objavio novu verziju fonta Jannona pod nazivom Garamond Roman. Imenno to je bilo razlogom toga, da u XX v. pod istim nazivom bilo je objavljeno nekoliko fontova, potječući ne samo od dva različita autora, nego i od dva razlika vremena.

iz Wikipedije — slobodne enciklopedije

Johannes Gensfleisch zur Laden zum Gutenberg (na nemški: Johannes Gensfleisch zur Laden zum Gutenberg) je njemački tiskar i tiskar, osnivač tiskarstva na suvremenom tiskarstvu. Izumitelj je od njega tiskarstva s pokretnim slovom postavom početkom revolucije u tiskarstvu i često je određeno kao jedno od najvažnijih događaja u Novom vijeku. Izumitelj mu je silno utjecaj na razvoj tiskarstva na Renesansu, Reformaciju i Naučnu revoluciju i postavom materijalne osnove na suvremenu ekonomiku na znanost i demokratizaciju obrazovanja.

ot Wikipedije, slobodne enciklopedije

Johann Gutenberg (Johann Gutenberg) (* 1397-1400, Majnc (Njemačka) — † 3. februara 1468) — europski vinar i prvo tiskar, koji vinarstvo i započeo tiskarstvo tehnologiju tiskarstva u praksi proizvodnje knjiga. Precizni mehanik plemićke porodice. 1434-1444 — radio u Strasburgu. Vidimo, da u to vrijeme bio bio s sudom preko nekog svog vinarstva, koji pokušavao držati u tajnosti. Dvije godine pokušavao držati u tajnosti.

z Wikipediji — slobodne enciklopediji.

Иоханнэс Гутэнбэрг (Герман хэл: Johannes Gensfleisch zur Laden zum Gutenberg; 1398 онд төрж 1468 оны 2 дугаар сарын 3-нд нас барсан) нь 1439 оны үед Европт анх удаа зөөдөг үсэгтэй хэвлэлийн аргыг хэрэглэсэн, дэлхийд анх удаа механик хэвлэлийн суурь машин зохион бүтээсэн Германы алтны дархан, хэвлэгч юм. Түүний томоохон бүтээл болох Гутэнбэргийн библь нь (42 мөрт Библь гэдэг) гоо зүй, техникийн чанараараа үнэлэгдсээр ирсэн.

Чөлөөт нэвтэрхий толь, Википедиагаас

Йоганн Генсфляйш цур Ладен цум Гүтенберг (нем. Johannes Gensfleisch zur Laden zum Gutenberg, 1397 и дон 1400 и лошты, Майнц — 3 февраль 1468, Майнц) — немьц кьртни паша мастер, ювелир, книгъм печатльмь станым шанен лыкшы.

Ирйкән энциклопеди Википеди гыц материал

Йоганн Гутенберг (1397/1400, Могуч – 3. ўнога 1468, Могуч) быв вынаходником технологиї механічного книгтиску помочов рушаючїх ся писмен.

Матеріал з Вікіпедії

Ο Ιωάννης Γουτεμβέργιος (πλήρες γερμ. όνομα Johannes Gensfleisch zur Laden zum Gutenberg) γεννήθηκε κατά την επικρατέστερη εκδοχή το 1397 και απεβίωσε στις 3 Φεβρουαρίου του 1468 σε ηλικία 71 ετών. Τόπος γέννησής του είναι το Μάιντς (Mainz) της Γερμανίας και θεωρείται ο «πατέρας» της τυπογραφίας. Περίπου στα 1430 εγκαταστάθηκε στο Στρασβούργο. Τον Μάρτιο του 1434, ένα γράμμα του υποδεικνύει ότι εκείνη την εποχή διέμενε εκεί, όπου είχε κάποιους συγγενείς από την πλευρά της μητέρας του. Στο Στρασβούργο άρχισε να πειραματίζεται στη μεταλλουργία και στα 1434 έκανε τα πρώτα του βήματα στην τυπογραφία.

Ο Γουτεμβέργιος θεωρείται ο «πατέρας» της μηχανικής εκτύπωσης μολονότι είχαν ήδη κατασκευαστεί κινητά τυπογραφικά στοιχεία από τον Ολλανδό Λαυρέντιο Κοστές στο Χάελεμ, γιατί εκείνος συνέλαβε πρώτος την ιδέα της τυπογραφικής μεθόδου στο σύνολό της.

Από τη Βικιπαίδεια, την ελεύθερη εγκυκλοπαίδεια

Μῆνιν ἄειδε, θεά, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος οὐλομένην, ἣ μυρὶ Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε, πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἄϊδι προΐαψεν ἡρώων, αὐτοὺς δὲ ἑλώρια τεύχε κύνεσσιν οἰωνοῖσί τε πᾶσι, Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή, ἐξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε Ἀτρεΐδης τε ἄναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.

2 Features

2.1 LOCALS

GERMAN prevents f-ligatures that are usually not allowed like fb, fh, fj,ffb,ffl etc. because they would only occur at “Wortfugen”: Laufband, aufjagen, trefflich, Sauerstoffflasche,...

TURKISH, AZERBAIJANI, CRIMTATAR correct replacement of i/i as smallcaps etc.

LATIN replaces U by V, initial u by v and non-initial v by u: universalis → vniuersalis

CATALAN l + · are replaced by a l· ligature: parallel

SERBIAN replaces 6 by 5

2.2 FIGURES

This font is primarily intended for texts. Thus default figures are oldstyle proportional so they fit best in a text setting. For many purposes though, tabular (all figures have the same width) and/or lining figures (they are about caps height) are preferred. They can be accessed using the features tnum and lnum. The combinations are:

	Proportional	Tabular
Oldstyle (medieval)	12345678.90	12345678.90
Lining	12345678.90	12345678.90

2.3 FRACTIONS

The feature frac allows for arbitrary fractions: $\frac{1234}{567890}$

2.4 SUB- AND SUPERSCRIPTS

There are four positions for optically sized Sub- and Superscripts, accessed by the features sinf, subs, ordn and sups:

SCIENTIFIC INFERIORS (SINF) l_{abcdefghijklmnopqrstuvwxyz0123456789}X

SUBSCRIPT (SUBS) l_{abcdefghijklmnopqrstuvwxyz0123456789}X

ORDINALS (ORDN) l_{abcdefghijklmnopqrstuvwxyz0123456789}X

SUPERSCRIP (SUPS) l^{abcdefghijklmnopqrstuvwxyz0123456789}X

2.5 SMALL CAPS

The features smcp and c2sc replace lower and uppercase glyphs by their smallcap equivalents:

SMCP: TRAMWAY, STRAßENBAHN, MÉTRO

C2SC: Tramway, straßenbahn, métro

C2SC+SCMP: TRAMWAY, STRAßENBAHN, MÉTRO

2.6 LIGATURES

STANDARD LIGATURES (feature `liga`, on by default): *f* and *f* + letter with ascender and *f*/*f*+*i* get replaced by a ligature, as well as *T*+*h*: *fluffy*, *Théâtre*, *thy*;
Additionally in italic: *g* + descending character: *egg*, *nagy*, *gjuha*

DISCRETIONARY LIGATURES (feature `dlig`, off by default): historical ligatures for *s*+*t* and *c*+*t* and for *s*+*p* and *s*+*k* (the latter two italic only): *standard*, *acta*, *speak*, *skies*, *standard*, *select*

HISTORICAL LIGATURES (feature `hlig`, off by default, italic only): ligatures for final *s* after *a*, *e*, *i* and *u*: *finalis*, *ligatures*, *humus*, *rosas*

2.7 CONTEXTUAL ALTERNATES

The feature `calt` (should be on by default) controls the behaviour of contextually conditioned lettershapes. This allows to have a long-bowed *f* and *f* like in the original font wherever the bow doesn't collide with the next letter or cover an empty space: *gefährlich fahren*, *füße Wefen*;

The long tailed *Q* is managed by this feature too: *Qui*, *Quis*, *Quo*, *SHQIPËRIA*, *IRAQ*,

2.8 SWASH

The italic font will have a full set of swash capitals, accessible via the `swsh`:

A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z

2.9 CHARACTER VARIANTS AND STYLISTIC SETS

There are alternate representations for some glyphs, accessible via Character Variants (`cv01–cv99`) and as Stylistic Sets (`ss01–ss20`):

2.9.1 Historical Variants

At Claude Garamont's times some conventions were still closer to latin orthography than to modern languages one. The following lookups imitate that usage:

`ss02`: *v* and *u* are visual representations of the same letter dependent on initial or non initial placement: *l'vniuerse*, *vne œuure*

`cv01`: substitute non-final *s* with *f* (cave: this feature is NOT intelligent enough for german blackletter usage and probably other post-renaissance orthographies; it might be preferable to directly input *f* instead of using this feature!)

`cv03`: *j* as a separate letter didn't have a fixed place in renaissance orthographies, so one will find *i* where one expects a *j*. This feature replaces *j* with *i*: *le iour*

`ss05`: The Bible de Genève shows an apostrophe that sits upon the following letter if that has no ascender: *l'estendue*

2.9.2 General Variants

`cv04`: Alternate ampersand (only italic): *℥* → *℥̃*

`cv05`: Alternate forms of *v* (only italic): *v* → *v*, *v*, *v*

CV11: Variants for the numeral one: some publishers prefer a numeral one that's clearly different from small cap i: 1123 vs. 1123

CV90: floral hearts variants: and → and

CV91: Alternate Variant for the Pilcrow in form of the old capitulum symbol:

2.9.3 Cyrillic Variants

SS01: pointed variants of д, л and ъ: , and

2.9.4 Greek Variants

Planned: alternate β, ε, θ, κ, π, ρ, σ, φ; alternate circumflex (inverted breve shape);

3 Glyphs

[illegible]

